

సదసత్పంశయం

శ్రీ శ్రీ

౪

బ్రాహ్మలు బోధిస్తూ బ్ర
హ్మ హృదయం మహాజ్ఞానం
విశదమనీ అనుభవైక్య
వేద్యమనీ సుడివినారు

జపంవల్ల తపంవల్ల
ప్రపంచాన్ని మరిచిపోయి
భగవంతుని ధ్యాన్యంలో
పడిపామ్మని పలికినారు

మంచి చెడ్డలను కొలిచే
మానదండమట దైవం
ఈశ్వరు డెకడే సత్యం
ఇతర సమస్తం మిథ్యట

ఇంద్రియాలద్వారా మన
కి సత్యం తెలియదంట
విశ్వాసం తప్ప మనకి
వేరే సాక్ష్యం లేదట

౫

అగుపించనిదేదో ఒక
ఆత్మ పదార్థం కలదట
అన్నీ పోవచ్చుగాని
అదిమాత్రం చావదంట

నిప్పు దాన్ని కాల్రలేదు
ఛందించగలేదు కత్తి
నీరు దాన్ని ముంచలేదు
గాలి దాన్ని చెనకదంట

జన్మలనీ కర్మలనీ
చాలాదూరం వెళ్ళిన
అలోచనలన్నీ ఈ
ఆత్మ చుట్టు అల్లినవే

ఏ తదాత్మ సర్వేషాం
సర్వత్రా ఆవరించి
సర్వస్వం తానే ఐ
శాసిస్తుందంట జగతి

౬

పుణ్యపాప నిర్ణేతలు
నీత్య వినీతిజ్ఞ విజ్ఞ
లనై నానై విచికిత్సకు
లంతమంది యేమన్నా

ఇదిమాత్రం నే నెరుగుదు
నెంతమంది యేమన్నా
తథ్యం ప్రాణికి మృత్యువు
తప్పదు జీవికి వేదన

జడిగొల్పే దుఃఖంలో
తడియకుండ గొడుగులేదు
అనందాలన్నీ తుద
కంతమొందు నొక సమాధి

మనుజునిలో మరణ భీతి
మదిలో దుఃఖానుభూతి
అలోచనలన్నిటికీ
ఆంతర్యంలో పునాది

(సకేషం)